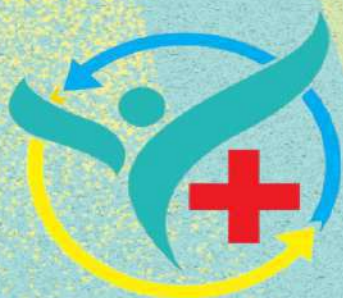

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ТА САМОРОЗВИТКУ СТУДЕНТІВ

Москалюк О.П.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Розвиток інформаційного суспільства та зростання можливостей сучасних технічних засобів зв'язку, мобільних пристроїв та широке розповсюдження мережі «Інтернет», що стає підґрунтям для інтерактивного спілкування та мережевих взаємодій, дає можливість активно використовувати в навчальному процесі мережеві сервіси та онлайн-платформи, що значно зменшує часові, просторові та фінансові перешкоди при розповсюдженні навчальної інформації [1].

Мережеві форми взаємодії дуже розповсюджені, оскільки на сьогодні смартфони з безперервною можливістю доступу до інтернету наявні у всіх студентів. Це все призводить до кардинальних змін у системі освіти, спрямованих на підготовку нового покоління до життя в інформаційному суспільстві, у якому потрібно вміти оптимально та доцільно використовувати комп'ютерні пристрої, мережу «Інтернет» і наукомісткі технології [2].

Та ситуація, яка склалась в Україні у 2022 році внаслідок воєнного стану, зумовила необхідність змін у веденні освітнього процесу. У центральних органах освіти достатньо швидко зреагували на цю ситуацію та порекомендували всім установам вищої освіти перейти на дистанційну форму навчання. Сучасна ситуація, пов'язана з війною, змусила по-новому подивитися на різні сфери життя суспільства. Сферу освіти сміло можна назвати однією з тих, на яку війна спричинила найбільший вплив у національному масштабі. До того ж, сфера освіти стала однією з небагатьох, підготовлених до трансформації більшості процесів в онлайн. На цьому етапі розвитку дистанційних технологій завдання полягає в тому, щоб організувати навчальний процес та дозволити студентів так, щоб досягнути високого ступеня якості освіти загалом. Студенти закладів вищої освіти в процесі дистанційного навчання повинні набути значних технологічних знань, які необхідні в майбутній практиці. Значна частка знань не може бути знайдена в підручниках і навчальних посібниках. А отже, щоби повністю оволодіти предметною галуззю вивчення, студенти спираються на різноманітні додаткові інформаційні ресурси. Теперішні дистанційні технології дають змогу проєктувати та створювати

інформаційні інструменти, які зможуть полегшити ці труднощі при підготовці з будь-якої дисципліни [3].

Проблемним питанням особливостей становлення, розвитку та перспективам впровадження дистанційних форм навчання присвячено праці вітчизняних учених. Проте, враховуючи думки різних авторів, доводиться констатувати, що в Україні в умовах воєнного стану особливої актуальності набирають питання дослідження можливостей дистанційних платформ для навчання та саморозвитку студентів, що потребує подальшого дослідження і систематизації [1, 3].

Мета роботи полягає у визначенні особливостей дистанційного навчання і саморозвитку студентів під час воєнного стану.

Основна частина. Людина ХХІ століття перебуває в інформаційно-комунікаційному середовищі, яке є доступним із чисельних джерел: радіо, телебачення, преси, відео, аудіо, комп'ютерів і, звичайно, глобальної мережі «Інтернет». Всесвітня комп'ютерна мережа «Інтернет», що виникла в кінці ХХ століття міцно завоювала провідне місце серед засобів електронних комунікацій, впливає на всі сторони життя людства та, у майбутньому залишатиметься основною інформаційною магістраллю всієї земної кулі. Нові технології впроваджуються в усі сфери життя людської життєдіяльності, а багато з них стають незамінними, у результаті кардинально змінюють наше суспільство, виробництво та побут. У зв'язку з розвитком інтернету актуальним для людства стає створення відкритого суспільства — «суспільства без меж». Важливою умовою його формування визнається необхідність вдосконалення інформаційної системи на принципах відкритості та свободи. Відкритий та вільний доступ до інформації передбачає створення єдиного інформаційного простору, надання рівних можливостей усім користувачам мережі «Інтернет» щодо отримання доступу до інформаційних ресурсів, які дають можливість кожному користувачу максимально розвинути свої особистісні якості та оперативно отримати необхідну йому інформацію [2, 3].

На нині онлайн-навчання перебуває в періоді становлення стандартів, вироблення ефективніших моделей та засобів викладання, вдосконалення та пошуку оптимальних методів отримання інформації студентами. Постійні зміни, що відбуваються в освітньому процесі, вказують на те, що суспільство у своєму розвитку пред'являє все новіші вимоги до процесу навчання. У процесі дистанційного навчання викладачам необхідно адаптуватися до нових ролей. По-перше, викладачі мають відігравати роль керівника, щоб спрямовувати студентів на самостійну діяльність під їхнім керівництвом, викладач-керівник дає вказівки та відповідає на питання. У

дистанційному навчанні відсутня атмосфера, коли викладачі та студенти фізично перебувають поряд, відповідно, робота викладача може бути ефективна тільки в тому випадку, якщо він дає індивідуальну вказівку та надає допомогу кожному студенту. По-друге, викладачі повинні добре орієнтуватися у всьому. Викладач мусить добре знати онлайн навчальні ресурси для розвитку та водночас розуміти особливості та потреби студентів, щоб спрямувати їх на вибір потрібного контенту з метою максимального підвищення ефективності навчання. По-третє, викладачі мають відігравати роль «компаньйонів». За відсутності однокласників та друзів у домашньому навчанні вчитель повинен змінити свою роль та стати надійним «компаньйоном» для студента. Процес саморозвитку студентів за допомогою використання мережі «Інтернет» розглядається як механізм високої мотивації, когнітивного та практичного розвитку, самоствердження, самовдосконалення та самоактуалізації.

Тільки навчившись працювати над своїм саморозвитком, особистість буде здатною застосувати ці уміння в широкій суспільній діяльності. У якості організаційно-педагогічних умов саморозвитку студентів при використанні онлайн-платформ можна відзначити наступні: 1) технічне та організаційне забезпечення доступу в інтернет; 2) постійне вивчення та наявність навичок роботи з інформаційно-комунікаційними технологіями; 3) управління власними ресурсами (архіви фото, аудіо, відео); 4) творчість (створення Web-сайтів, навчальних програм, ігор тощо); 5) комунікативне спілкування та глобальний світогляд; 6) навички цілеспрямованого пошуку та використання інформації. Під дистанційною платформою для навчання та саморозвитку потрібно розуміти сукупність програмних рішень, сервісів мережі «Інтернет» та інтерактивних технологій, що реалізують для студентів доступ до освітнього контенту, а також зворотний зв'язок із ними в процесі інтерактивної взаємодії та контролю.

У цьому контексті освітні онлайн-платформи, на яких знаходяться інноваційні інструменти для організації інтерактивного освітнього процесу є незамінними в реалізації програм із вивчення та застосування інтерактивних технологій в освіті, оскільки на їхній основі можна не тільки надавати в інтерактивній формі теоретичний та практичний навчальні матеріали, але й реалізовувати саморозвиток та навчання учасників освітнього процесу незалежно від місця знаходження та часу заняття.

Висновки. Сучасну систему освіти не можна уявити без використання інноваційних технологій, включаючи інтернет. Відомо, що дистанційна освіта — це процес реалізації навчання на відстані. Значну роль у формуванні саморозвитку особистості стала відігравати глобальна

мережа «Інтернет», одним із важливих критеріїв якості якої є доступність, привабливість та наявність широкого спектру інформаційних послуг. Високі технологічні, інформаційні дидактичні та наочно-подібні можливості інтернету, з одного боку, підвищують рівень мотивації, формування інформаційної культури та можливостей саморозвитку особистості, але з іншого боку, можуть впливати на зміну орієнтирів становлення особистості. Отримання знань та саморозвиток через дистанційні платформи викликає в студентів значний інтерес. Дистанційні платформи є ефективним джерелом інформації, оскільки допомагають урізноманітнити процес навчання, розвитку.

Список використаних джерел:

1. Кочергіна І., Стельмащук Х. Проблема саморегуляції студентів під час дистанційного навчання. 2021. InterConf. 174–180. 10.51582/interconf.7–8.12.2021.020.
2. Морозова Л. Організація самостійної роботи студентів у закладах вищої освіти України. *Український Педагогічний журнал*, 2024, (4), 152–162. <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2024-4-152-162>.
3. Ортинський В. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури. 2017. 471 с.

ЗАСТОСУВАННЯ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «АКУШЕРСТВО ТА ГІНЕКОЛОГІЯ»

Моцюк Ю.Б., Остафійчук С.О., Куса О.М.

Івано-Франківський національний медичний університет,

М. Івано-Франківськ

Симуляційне навчання широко впроваджується у вищу медичну освіту України відповідно до Закону України «Про вищу освіту» (2014). Воно забезпечує підготовку конкурентоспроможних фахівців інноваційного типу й підвищує якість освіти. Сучасний рівень організації симуляційного навчання дає змогу реалізувати якісно новий вид практичної підготовки студентів, а також сприяє об'єктивній оцінці рівня практичних знань і вмінь [1].

Під час викладання дисципліни «Акушерство та гінекологія» на кафедрі використовуються манекени, фантоми, тренажери, віртуальні симулятори і віртуальні пацієнти. Застосовуються такі методи: навчальна симуляційна гра, що включає групове відпрацювання алгоритмів дій; відпрацювання практичних навичок на фантомах — акушерське й